

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Quis poßit in matrimonij impedime[n]tis dispensare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Nouum
impedimentum
dirimē-
mens ex
Concil.
Triden.

Præter hac impedimenta Iuris antiqui, est
nouum quoddam inductum à Concil. Trident.
scilicet Contractus clandestinus, hoc est, sine Parocho
& duobus testibus; quod olim solum erat impe-
diens, non dirimens; de quo infra c. 13.

D V B I V M II.

Quomodo Ecclesia potuerit impedimenta Ma-
trimonij statuere; cum sit Sacrementum,
in quo nihil ipsa mutare potest?

131

R Espondeo, & Dico Primò: Fide tenendum
est, Ecclesiam posse impedimenta dirimentiā
constituere. Definitū est in Concil. Trid. sess. 24.
can. 3. & 4. vbi dicitur anathema ijs, qui negant
Ecclesiam posse matrimonij impedimenta con-
stituere.

Potest id
ex ratione
Materiæ,
& ratione
formæ.

Dico Secundò: Ecclesiam id potuisse dupli-
ci ratione; nempe, quia contractus matrimo-
nij, quatenus est contractus ciuilis, dupli modo
Ecclesiæ subest; scilicet ratione materiæ, & ra-
tione formæ.

Probatur hoc ex alijs contractibus, qui pari
modo subsunt humanæ potestati: ergo sicut in alijs
contractibus possunt præscribi certæ formulæ &
solemnitates, sine quibus si fiant, irriti censean-
tur, ita etiam in matrimonio: & sicut possunt res
ipsa decerni inhabiles, vt in hos vel illos transfe-
rantur; ita etiam personæ decerni possunt inhabi-
les, vt cum his vel illis contrahant.

Confirmatur Primò: Quia id fieri potest in co-
tractu venditionis, sive quo quis se alteri in per-
petuam seruitutem tradit; cur non etiam in con-
tractu matrimonij, vbi quis corpus suum tradit in
alterius potestatem?

Confirmatur Secundò: nam inter Ethnicos
fuerūt leges matrimonij ab Imperatoribus Ethnicis
latae; vt patet ff. De Ritu nuptiarum & Codice
Ad legem Iuliam, de Adulterijs; quod signum est
contractum matrimonij subesse legibus humanae
dispositionis, sicut alios contractus.

Nec obstat, quod Matrimonium sit Sacra-
mentum; qui Dominus nihil in eo mutauit, vt est co-
tractus ciuilis, sed reliquit in sua natura, adiunctâ
dignitate Sacramenti, & gratiæ efficaciâ: vnde nō
determinauit inter quas personas hic contractus
deberet censeri legitimus vel illegitimus, quâ for-
mâ, quibusque solemnitatibus esset cōtrahendus;
sed hoc reliquit iuri naturali & humano. Vide
Cœur. 2. parte, cap. 6. §. 10. nu. 33. & 34.

D V B I V M III.

Vix potestas ciuilis posset matrimonio impe-
dimentum dirimens constituere?

132
Non po-
test id Chri-
stianorum
Principes.

R Espondeo, & Dico Primò: Secluso omni
iure Ecclesiastico posset ciuilis potestas hu-
iustinodi impedimenta lancire. Verum quia Ec-
clesia hoc ius sibi assumptum, tanquam necessarium
ad regimen spirituale, nempe eō quod Matrimonij
per Christum factum sit res spiritualis, vt pote-
Sacramentum; ideo apud Christianos potestas ciuilis
huc nihil potest statuere. Quare, si Princeps sæ-
cularis prohiberet aliquod matrimonij inter eos,
quibus nullum est Canonicum impedimentum,
vetatio illa nullam vim habet.

Dico Secundò: Principem Ethnicorum, seu Po-
tentiam id Christianorum, sive is Ethnicus sit, sive Chri-
stianus, posse constitueré impedimenta, quæ ma-
trimonium dirimant. Ratio est: tum quia potes-
tas Ecclesiastica, quæ sibi hoc ius seruare potuit
apud Christianos, non extendit se ad Ethnicos,
1. ad Corinth. 5: tum quia matrimonium apud
Ethnicos non est Sacrementum, aut res spiritua-
lis, sed nudus contractus ciuilis, ac proinde ciuilis
potestati subiectus.

D V B I V M IV.

Quis posset in Matrimonij impedimentis
dispensare?

R Espondeo, & Dico Primò: Pontifex in
omni impedimento matrimonij, quod Iure Papæ po-
positivo humano introductū est, validè dispensare tel ablo-
potest. Ratio est: quia in ipso est plenitudo po-
lutē, testatis Ecclesiastice. Vnde quidquid per potesta-
tem Ecclesiasticam potuit constitui, potest et-
iam Pontificis potestate in totum vel in partem
abrogari.

Dico Secundò: Episcopus ordinariè non po-
test in impedimentis dirimentiā dispensare: quia
non potest quemquam à lege superioris eximere,
nisi Iure vel confuetudine id ei sit cōcessum. Pro-
bable tamen est posse in certo euentu, nempe his
quatuor conditionibus concurrentibus. Primò:
Si Matrimonium publicè & bona fide, saltem al-
terius partis, contractum sit. Secundò: Si impe-
dimentum est occultum. Tertiò: Si separatio fu-
tura eset scandalum. Quartò: Si ad Pontificem,
vel ad eius legatum, qui potestatem habeat, non
pateat accessus, ob paupertatem vel alia incom-
moda. Verbi gratia: Petrus bona fide contraxit
cum Catharina in facie Ecclesiæ, tamen ante cō-
tractum, cognovit sororē Catharinæ, vnde factus
est affinis Catharinæ in primo gradu, qua affini-
tatis est impedimentum dirimens. Vnde quando
contraxit cum ea, matrimonium fuit nullum: sed
ipse in contractu nesciuit esse impedimentum, &
solum id post aliquot annos suscepit iam liberis
intellexit, vnde etiam videt matrimonium fuisse
inalidum. Sed propter paupertatem, vel aliam
causam legitimam non potest accedere Pontificē.
Neque etiam potest fieri separatio à coniuge, quia
naferetur magnum scandalum, vel saltem ingens
illorum & prolium infamia. Dico in hoc euentu
Episcopum posse dispensare in hoc impedimento.
Ita Nauarrus cap. 22. num. 82. Silvester verbo
Dispensatio n. 15. Angelus eodem verbo n. 5. Bartholomæus Fumus eodem verbo n. 19. Alphon-
sus Viualdo de Matrimonio num. 248. Ratio est:
quia in tali casu per quandam *intervallum* censemur
Pontifex tacito consensu Episcopo dare potesta-
tem: non enim credibile est, suam Sanctitatem
velle illas animas peccatis illaqueari, vel scandalū
nasci, vel infamiam incurri, præfertim quando
bona fide, saltem alterius partis, contractus est
celebratus.

D V B I V M V.

Quid faciendum est, si matrimonium cum im-
pedimento contractum faciet?

R Espondeo, & Dico Primò: Si hoc impe-
dimentum fuerit ytrique, vel alteri in con-
tractu,

134